

Sellel pildil on Swanilda (Anatassia Vassiljeva) ja Franz (Teet Kask) alles treeningtunnis.

K. SUURE foto

UUS JA NOOR • COPPELIA •

21. märtsil röömustab RAT «Estonia» balletisõpru Leo Delibes'i «Coppelia» uuslavastusega. Selle autoriks on Enn Suve. Kunstnikutöö tegi Eldor Renter, etendust juhatab Vallo Järvi. Lavastus on valminud RAT «Estonia» ja Tallinna Koreograafiakooli koostöös ning viimase tellimisel. On ju osatäitjateks kooli vanemate klasside õpilased ja vaid kolmel peaosalisel (Swanilda — Anastassia Vassiljeva, Franz — Teet Kask, Coppelius — Toomas Jõõger) ka teatripoolne eeskuju vastavalt Tatjana Voronina, Jevgeni Kirejevi ja Janis Garancise näol olemas. Küsimustele etenduse sünni ajendite kohta annab allpool lühiseletuse kooli direktor AGO HERKOL.

■ Kas ühistöö teatriga on teie praktikas tavaks?

Jaa. Eelmistest õpilasetendustest on aga ajakirjandus mööda vaadanud ja nii on neist mälu najal aimu vaid asjaomastel ringkondadel. Tegelikult on see juba koreograafiakooli teistkordne pöördumine «Coppelia» poole (esmakordselt 1973. aasta kevadel) ning väljendab meie soovi omada jooksvas repertuaaris traditsioonilist mitme vaatusega balletti, kus me saame õpilastele anda kõige mitmekesisemaid ülesandeid, proovida neid väga erineva raskusastmega osades. Lavapraktikat saavad meie õpilased ju küll, sest nad on rakendatud kõigis «Estonia» praegustes ballettides, välja arvatud «Pihimus». Samas on ka päris selge, et teatripoolne mure puudutab eelkõige kohtade täitmist, mitte aga algajate igaüks arendamist, nende isiksuse kujundamisega seotud probleeme ja perspektiive. Seepärast ongi läbi-lõhki oma etendus meie eluliselt vajalik (mida muuseas seniste kasutegur ka veenvalt tõestanud on). E. Kapi «Kullaketrajad» ja S. Prokofjevi «Tuhkatriinu» andsid koolile äärmiselt palju. Nende laval hoidmisega oli

meil küll omajagu raskusigi — pole ju meie õpilaste arv teab kui suur. Ometi läks «Tuhkatriinu» viimanegi, 57. etendus täissaalile.

■ Kuidas läheb «Coppeliaga»?

Vähemasti niisama kenasti. Tundes, et teos omal kombel nende repertuaari väärustab, pole teater lavastuskulusid eriti peljanud. On üpris tõenäoline, et «Coppelia» jääb mängukavasse õige mitmeks hooajaks.

■ Kust selline kindlus?

Lavaproovidest. On näha, et tegijad oma tööst mõnu tundeavad. Lavastaja Enn Suve on suutnud õpilastele (neid osaleb etenduses aga ligemale kuuskümmend) teose arengu- loogika lähedaseks ja põnevaks muuta. Kahtlemata oli siin oma osa ka noortepärasel süžeeliinil ja koomikaelementidel, mis tänases päevas eriti nõutud.

Kool jälgis oma tellimuse täitmist (s. t. «Coppelia» lavaletoomist) ootusrikkalt, pingsa tähelepanuga. Ikka on sajandivanune lavalugu nüüdiskeelega koreograafi tõlgenduses. Ballettmeister Enn Suve nägemus «Coppeliast» on rõõmsailmeline, vaimukas; talle omane n.-ö. lavahuumor on aidanud koomilise balleti rohketest võimalustest leida kõigile rollitäitjatele elustavaid värve. Küllap aitab lavastus ka selgineda meie suhtel balletiklassikaga ning näitab veel kord, et tõeline kaasajastamine tähendab kõige selle parema ja kaunima mõistmist ning võimendamist, mis omas ajas sündinud kunstiteose kord surematuks tegi...

Vestles JOEL SÖBER